

พ. 16

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่.....11094
วันที่ 29 มี.ค. 52 เวลา 9.55 น.

ที่ อส 0025(กต 1)/ 168 16

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนหน้าหีบเพชร กรุงเทพฯ 10200

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณา

เรื่อง ที่ ๑๕

28 ธันวาคม 2552

เรื่อง คำร้องขอให้ทางการแคนาดาส่งตัวนาย Michael Joseph Karas เป็นผู้ร้ายข้ามแดน

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

จัดเข้าวาระ..... 29 S.A. 2552

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนที่สุด ที่ นร 0503/ว(ล)24045 ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2552

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ให้สำนักงานอัยการสูงสุด เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการที่รัฐบาลจะต้องพิจารณาคำรับรองเกี่ยวกับโทษประหารชีวิต ตามพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2551 หรือในประเด็นอื่นที่เห็นสมควร เพื่อประกอบการพิจารณา ของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดขอเสนอความเห็นดังนี้

1. นาย Michael Joseph Karas ชาวแคนาดาเป็นผู้ร้ายนำกรรยาซึ่งเป็นคนไทยตายและได้ทำการ ซ้ำและศพออกเป็นส่วนๆ นำไปทิ้งแล้วหลบหนีไปประเทศแคนาดา รัฐบาลไทยโดยสำนักงานอัยการสูงสุด ได้มีคำร้องขอให้รัฐบาลแคนาดาทำการจับกุมตัวเพื่อส่งตัวเป็นผู้ร้ายข้ามแดนมาดำเนินคดีในประเทศไทย ซึ่งรัฐบาลแคนาดาได้ให้ความร่วมมืออย่างดี โดยได้ควบคุมตัวนาย Michael Joseph Karas ไว้และดำเนินคดี ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจนศาลแคนาดามีคำสั่งให้ส่งตัวเป็นผู้ร้ายข้ามแดน แต่มีเงื่อนไขว่ารัฐบาลไทยจะต้อง ให้การรับรองว่า นาย Michael Joseph Karas จะไม่ถูกพิพากษาลงโทษประหารชีวิตหรือไม่ถูกประหารชีวิต ถ้ามีการพิพากษาลงโทษประหารชีวิต ซึ่งเป็นการพิพากษตามกฎบัตรว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของแคนาดา

2. ก่อนมีพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2551 ไม่มีบทกฎหมายใดให้อำนาจรัฐบาลไทย ให้การรับรองดังกล่าวได้ จึงยังไม่มี การส่งผู้ร้ายข้ามแดนจนมีการแก้ไขพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน ให้รัฐบาลมีอำนาจรับรองได้ตามมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว รัฐบาลแคนาดาจึงได้เร่งรัดขอให้ รัฐบาลไทยให้คำรับรองดังกล่าวตามกฎหมายซึ่งให้อำนาจไว้

/3. หากรัฐบาล...

3. หากรัฐบาลไทยไม่ให้การรับรองจะทำให้เกิดผลกระทบค่อนข้างมากต่อรัฐบาลแคนาดา เนื่องจากคดีของนาย Michael Joseph Karas ศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน และรัฐมนตรีได้ใช้ดุลพินิจให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดน นาย Michael Joseph Karas ได้ต่อสู้จนถึงศาลฎีกาของแคนาดา ซึ่งศาลฎีกาแคนาดานัดพิจารณาคดีนี้ในวันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2553 ซึ่งหากรัฐบาลแคนาดาไม่สามารถนำเสนอคำรับรองจากรัฐบาลไทยต่อศาลก่อนกำหนดวันพิจารณาคดีดังกล่าว ก็จะไม่สามารถนำเสนอคำรับรองเข้าสู่การพิจารณาของศาลฎีกาได้ และรัฐบาลแคนาดาคาดหมายว่าศาลฎีกาจะพิพากษาให้ปล่อยตัวจำเลยไป ซึ่งจะเกิดผลกระทบต่อรัฐบาลแคนาดาอย่างมาก และจะกระทบต่อความสัมพันธ์ของรัฐบาลไทยและรัฐบาลแคนาดาอย่างรุนแรง เนื่องจาก

3.1 คดีนี้รัฐบาลแคนาดาได้ควบคุมตัวนาย Michael Joseph Karas ไว้ในเรือนจำมาเป็นเวลากว่า 13 ปีแล้ว หากมีการปล่อยตัวเพราะรัฐบาลไทยไม่ให้คำรับรอง จะเกิดเป็นประเด็นทางการเมืองต่อรัฐบาลแคนาดา ซึ่งเป็นรัฐบาลเสียงข้างน้อยว่าเหตุใดรัฐบาลแคนาดาจึงต้องคุมขังคนสัญชาติตนไว้ถึง 13 ปีตามคำขอของรัฐบาลประเทศอื่นแล้วต้องปล่อยตัวเพราะรัฐบาลประเทศที่ร้องขอไม่ยอมให้คำรับรองทั้งๆ ที่มีกฎหมายให้ทำได้ โดยเฉพาะข้อกล่าวหาว่ารัฐบาลแคนาดา ไม่คุ้มครองคนสัญชาติของตน ประเด็นนี้จะทำให้รัฐบาลแคนาดาถูกโจมตีอย่างมากและอาจกลุ่กลามเป็นประเด็นทางการเมืองที่สำคัญของรัฐบาลแคนาดา

3.2 หากรัฐบาลแคนาดาต้องปล่อยตัวจำเลยในคดีนี้ ก็จะเป็นประเด็นที่ถูกโจมตีอีกประเด็นหนึ่งว่า เหตุใดจึงปล่อยให้ผู้ร้ายฆ่าคนตายหลุดออกมาลอยนวลและอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนแคนาดาเอง

3.3 นาย Michael Joseph Karas อาจยื่นฟ้องเรียกค่าเสียหายจากรัฐบาลแคนาดาที่คุมขังตัวจำเลยไว้เป็นเวลาถึง 13 ปี โดยไม่อาจส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนได้ และต้องรับผิดชอบในความเสียหายระหว่างที่ถูกคุมขังเป็นเวลายาวนาน

3.4 หากรัฐบาลไทยไม่รับรองทั้งๆ ที่มีกฎหมายให้รับรองได้ และทำให้รัฐบาลแคนาดาได้รับผลกระทบอย่างมาก จะทำให้มีผลต่อเนื่องถึงความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศในด้านกระทรวงยุติธรรม และจะมีผลต่อการที่รัฐบาลแคนาดาจะให้คำรับรองแก่รัฐบาลไทยในการดำเนินคดีกับนายราเกช สักเสนา ในคดีอื่นๆ เพราะรัฐบาลแคนาดาอาจตอบโต้โดยการไม่พิจารณาให้การรับรองซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การดำเนินคดีอื่นๆ ของนายราเกช และการติดตามทรัพย์สินที่นายราเกช กับพวกหนีออกไปและอยู่ในประเทศแคนาดาและประเทศอื่นๆ

4. รัฐบาลไทยสามารถให้การรับรองได้ และสามารถทำให้เกิดผลตามคำรับรองได้ ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

4.1 กรณีนี้เป็นความผิดฐานฆ่าคนตายโดยเจตนา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ซึ่งมีโทษให้ศาลใช้ดุลพินิจ 3 กรณีคือ ประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกไม่เกินยี่สิบปี แต่ไม่ได้ดำเนินคดีในความผิดฐานฆ่าคนตายโดยมีเหตุฉกรรจ์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 ซึ่งมีโทษประหารชีวิตสถานเดียว และจากสถิติคดีฆ่าคนตาย มีน้อยรายมากที่ศาลจะพิพากษาประหารชีวิต ส่วนใหญ่ศาลจะพิพากษาให้จำคุกตลอดชีวิตหรือให้จำคุกเป็นระยะเวลาไม่เกินยี่สิบปี

4.1 เมื่อรัฐบาลไทยให้คำรับรองอย่างเป็นทางการตามกฎหมายแล้ว เพราะเหตุความจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อให้ได้ตัวมาดำเนินคดีในประเทศไทย ในการดำเนินคดีสำนักงานอัยการสูงสุดจะฟ้องและนำเสนอข้อมูลเรื่องการรับรองของรัฐบาลต่อศาลชั้นต้นที่พิจารณาคดี โดยมีคำขอท้ายฟ้องให้ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่ให้ได้รับการลดหย่อนผ่อนโทษไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ เว้นแต่เป็นการพระราชทานอภัยโทษ ซึ่งการมีคำขอท้ายฟ้องดังกล่าวเป็นไปตามอำนาจทางกฎหมายของพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคแรก ซึ่งบัญญัติว่า “ห้ามมิให้พิพากษาหรือตั้งเงินค่าขอ หรือที่มีได้กล่าวในฟ้อง” อันเป็นกรณีที่พนักงานอัยการจะใช้ในกรณีจำเป็นเท่านั้น เนื่องจากรัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องให้คำรับรองต่อรัฐบาลต่างประเทศตามมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2551

4.2 หากศาลชั้นต้นลงโทษประหารชีวิต พนักงานอัยการจะอุทธรณ์คำสั่งประหารชีวิตดังกล่าวทั้งในข้อเท็จจริงเรื่องที่รัฐบาลจำต้องให้คำรับรองเพื่อให้ได้ตัวมาดำเนินคดีในประเทศไทย และข้อกฎหมายในเรื่องการห้ามพิพากษาเกินคำขอตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคแรก ไปยังศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา (หากศาลอุทธรณ์พิพากษายืน) ตามลำดับ

4.3 แม้ว่าคำรับรองของรัฐบาลไทยจะไม่ผูกพันดุลพินิจของศาล แต่เชื่อว่าศาลจะเห็นความจำเป็นของรัฐบาลในการที่ต้องให้คำรับรองดังกล่าวและเป็นดุลพินิจของศาลที่จะพิจารณาโทษของจำเลยตามความเหมาะสม

4.4 หากศาลฎีกาพิพากษาถึงที่สุดให้ประหารชีวิต รัฐบาลสามารถยื่นคำร้องขอพระราชทานอภัยโทษเป็นกรณีพิเศษ เพราะเหตุความจำเป็นอย่างยิ่งและการให้การรับรองก็เป็นการให้การรับรองตามกฎหมายที่ให้อำนาจไว้ ซึ่งจะทำให้กระบวนการยุติธรรมมีความศักดิ์สิทธิ์เพราะสามารถนำตัวผู้ต้องหาที่หลบหนีไปต่างประเทศกลับมาดำเนินคดีได้

/5. ประเด็น...

5. ประเด็นเรื่องการให้คำรับรองดังกล่าวจะมีผลย้อนหลังไปในคดีที่ได้ขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนก่อนกฎหมายใช้บังคับหรือไม่ กรณีนี้เห็นว่า เรื่องการให้คำรับรอง เป็นกฎหมายในทางวิธีสบัญญัติ หรือวิธีปฏิบัติ ซึ่งไม่ใช่กฎหมายสารบัญญัติที่กำหนดความผิด จึงสามารถใช้กับคดีที่เกิดก่อนได้ และการให้คำรับรองดังกล่าว เป็นคุณแก่จำเลย จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้มีผลย้อนหลังได้

จากเหตุผลและข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว สำนักงานอัยการสูงสุดจึงมีความเห็นว่ารัฐบาลไทยสามารถให้คำรับรองต่อรัฐบาลแคนาดาเกี่ยวกับโทษประหารชีวิตตามพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2551 ได้และจะมีผลในทางปฏิบัติตามคำรับรองดังกล่าว โดยไม่เป็นการก้าวล่วงอำนาจของฝ่ายตุลาการในการพิจารณากำหนดบทลงโทษแต่อย่างใด และสำนักงานอัยการสูงสุดจะดำเนินการตามกฎหมายโดยเฉพาะตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคแรก เพื่อให้การเป็นไปตามคำรับรองของรัฐบาลไทยต่อรัฐบาลแคนาดาและเพื่อให้จำเลยได้รับโทษในประเทศไทยตามความผิดที่ได้กระทำความดังกล่าว

จึงเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายถาวร พานิชพันธ์)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายกิจการต่างประเทศ 1

โทร. 0-2515-4651

โทรสาร 0-2515-4657

E-mail: inter@ago.go.th